

altsaa det bliver Resultatet, at vi komme ud over denne Anstødssten, og de 200,000 Kr. blive staaende paa Finansloven, det vil sige flyttede hen paa § 28, er der formentlig god Udsigt til, at det andet Ændringsforslag, det om Skibet til Siam, ogsaa kan blive vedtaget.

Det er jo kommet sent frem. Den ærede Marineminister satte ikke megen Kraft paa det i det andet Ting, han udtalte sig nærmest, som om det var noget, der kunde vente til et andet Aar. Den ærede Indenrigsminister, der ogsaa er Handelsminister og skulde have et lyd hørt Øre for Handelens Krav, fik vist først Tanken om denne Bevilling, da den ærede Ordfører ved Slutningen af 1ste Behandling gjorde en Henstilling derom. At den ærede Minister saa straks har grebet det og stillet dette Ændringsforslag, er jo overordentlig prisværdigt, men man maatte maaske kunne vente, at den ærede Minister havde tænkt lidt tidligere derpaa, saa kunde Sagen været forberedt saaledes, at det ikke kom frem som Konfliktspørgsmaal. Hvis det altsaa er Meningen at sende Loven tilbage til Folketinget, fremtræder det dog til en vis Grad som Konfliktspørgsmaal paa Finansloven, og man maatte vist ikke fortænke Folketinget i, at det raisonnerede som saa: naar de Herrer Ministre og de høje Herrer i Landstinget gøre alle disse Ophævelser over vore uskyldige 200,000 Kr. til Alderdomsunderstøttelse, kunne de ikke vente, at naar vi bøje os der — og det maa vi, for det er en fri Bevilling — at saa skulle vi paa vor Side gaa ind paa en ny Bevilling, der først kommer frem i den 11te Time; saa jeg ved ikke, hvorledes det skal gaa i Folketinget. Der er jo af mine Meningsfæller her i Salen udtalt Sympati for Forslaget, og jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg nærer Sympati derfor. Jeg finder, det er en af de fornuftigste Maader, hvorpaa vi kunne anvende vore Krigsskibe; vi kunne rimeligvis ikke bruge dem til at slaas, men noget andet er at sende dem til Siam, og naar vi oven i Købet ere saa lykkelige at kunne faa en fremragende Chef, der kan give yderligere Vægt til Ekspeditionen, siger jeg, at det vilde være urimeligt, om vi ikke benyttede de Chancer,

der er for at opnaa et Resultat. Jeg ved af Erfaring, at i Siam færdes mange Danske, der er mange, der have arbejdet sig frem og vundet Tillid hos Konge og Prinser, det er Folk, der have taget fat paa store Ting, saa man maa forbavses over, at Danske kunne komme saa stærkt frem. Naar det er saa, lad os da sende „Fyn“ med en Prins som Chef over og hjælpe paa vore Landsmænd. Der er maaske dem, der mene, vi med det samme skulde gaa videre og hverve en Bugt i Kina. Det vil jeg dog ikke anbefale. Lad os blive ved Siam. Hvorfor de ulykkelige Handelsmænd skulde give 50,000 Kr. til noget, som er et nationalt Foretagende, og som Staten nok har Raad til, formaar jeg ikke at indse, men ville de endelig af med Pengene og stille dem til Disposition, og de ere givne af en god Vilje og i en god Mening, kunne vi nok tage imod dem.

Angaaende det sidste Ændringsforslag om Neksø Havn vil jeg blot sige, at min Betænkelighed ved at stemme for de 300,000 Kr. til Neksø Havn egentlig nærmest er den, om nu ogsaa de gode Neksøboere have rigtig betænkt, hvad det er, de gøre. At en lille By paa 2500 Mennesker, tror jeg, det er, som allerede har faaet en stor Gæld paa sin Havn, nu vil paadrage sig mere Gæld, nemlig en yderligere Gæld paa 300,000 Kr., er det ikke at gaa noget for vidt? Jeg skal imidlertid lade mig berolige ved, at det er vel i Neksø som andetsteds, at det er fornuftige Mennesker, der forstaa bedst deres eget Tary, og jeg kan da ikke tænke mig, at de tage mod Pengene i den Formodning eller Forventning, at de aldrig skulle betale Pengene tilbage, og i den Aand antager jeg heller ikke, at den højtærede Minister og Rigsdagen vil give dem Pengene. Vi skulde altsaa have Renter af Pengene og have Pengene tilbage, og de Herrer Neksøborgere ville nu have at overveje, om de ogsaa tør paadrage sig en saadan Gæld. Men naar nu oven i Købet den ærede Minister anbefaler denne Sag, synes jeg ikke, der er nogen Grund for Flertallet i dette Ting til at gaa imod deres egen højtærede Minister, naar dertil kommer, at Forslaget er vedtaget i det andet Ting. Der skal være en vis Orden